

nie kopalni, obejmującej ten odkrywczy otwór poszukiwawczy,

- b) od komunalnego podatku od kopalń — ropy naftowej, uzyskanej z określonych pod a) otworów;

3) zwolnienie od zakazu wywozu ropy w okresie 10-letnim od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia 50% produkcji ropy, uzyskanej z otworów wiertniczych w punkcie 2)—a) określonych.

Art. 2. Za wiercenia poszukiwawcze uznaje się:

- a) wiercenia oddalone co najmniej 2 kilometry od otworów wiertniczych produkujących ropę lub
- b) wiercenia w mniejszym oddaleniu, które właściwy wyższy urząd górniczy uzna za poszukiwawcze z powodu szukania nowych horyzontów ropnych lub z innych powodów natury geologicznej.

Art. 3. Wymienione w art. 1 ulgi będą miały zastosowanie również do rozpoczętych, a nieukończonych jeszcze wierceń, o ile te wiercenia odpowiadają warunkom art. 2 i na prośbę zainteresowanych zostaną uznane przez właściwy wyższy urząd górniczy za wiercenia poszukiwawcze. Prośbę należy wnieść w przeciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do właściwego okręgowego urzędu górniczego.

Należności skarbowe i samorządowe, wpłacone względnie płacone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie ulegają zwrotowi względnie umorzeniu.

Art. 4. Ulgi, wymienione w art. 1 i 3, w razie zmiany w osobie uprawnionego, zasługują w ciągu 10 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przysługują również następcy prawnemu.

Art. 5. Pisma, stwierdzające umowę o zawiązanie spółki lub o wniesienie nieruchomości albo prawa do ciał kopalnych do spółki — przy jej zawiązaniu — tytułem wkładu rzeczowego, są wolne od opłat, przewidzianych w art. 102, 105, 106 i 109 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570), jeżeli zostaną sporządzone w ciągu 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a spółka ma na celu prowadzenie kopalni naftowych i rozpocznie faktycznie prace wiertnicze najpóźniej w ciągu lat 2 od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę o zawiązanie spółki. Do chwili spełnienia tego warunku obowiązek uiszczenia wymienionych opłat stemplowych pozostaje w zawieszeniu; Minister Skarbu wyda przepisy, dotyczące się utrzymywania tych przypadków w ewidencji oraz sposobu uiszczenia opłat w razie niespełnienia warunków.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do zwalniania na terenach państwowych produkcji otworów, wymienionych w artykułach 1 i 2, od obciążeń t. zw. udziałami brutto.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Pocht i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

886.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 listopada 1927 r.

o radcach do spraw handlu zagranicznego Polski.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu ustanawia się radców do spraw handlu zagranicznego Polski.

Art. 2. Zadaniem radców do spraw handlu zagranicznego jest informowanie Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawach handlowo-przemysłowych oraz współdziałanie przy organizowaniu wzajemnej wymiany handlowej pomiędzy Polską a zagranicą.

Ponadto radcowie do spraw handlu zagranicznego, osiadli zagranicą, informują polskich przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych oraz radców handlowych o wszystkich kwestiach, dotyczących przemysłu, handlu i finansów danego kraju, które mogą interesować sfery gospodarcze polskie i przyczynić się do znalezienia korzystnych źródeł surowców i rynków zbytu dla wytwórczości polskiej.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagra-

nicznych, określi szczegółowo zakres działania radców do spraw handlu zagranicznego.

Art. 3. Radcami do spraw handlu zagranicznego mogą być mianowani obywatele polscy lub obcy, osiadli w Polsce lub zagranicą, o ile posiadają wybitną znajomość spraw handlu zagranicznego lub osobiście przyczynili się do rozwoju polskiego eksportu.

Radców do spraw handlu zagranicznego mianuje Minister Przemysłu i Handlu po porozumieniu się z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Art. 4. Radcowie do spraw handlu zagranicznego pełnią swe funkcje bezpłatnie.

Art. 5. Ilość radców do spraw handlu zagranicznego określa Minister Przemysłu i Handlu po porozumieniu się z Ministrem Spraw Zagranicznych na okres trzechletni.

Art. 6. Radcami do spraw handlu zagranicznego mogą zostać osoby, które:

1) wykonywają w Polsce lub zagranicą zawód kupca, przemysłowca lub inny w dziedzinie pozostającej w związku z handlem zagranicznym Polski, w szczególności w charakterze szefów przedsiębiorstw, dyrektorów, kierowników, wspólników lub też przedstawicieli firm przemysłowych, handlowych, lub wreszcie zakładów kredytowych, które współpracują w eksporcie;

2) nie odpowiadają warunkom poprzedniego ustępu, o ile dokonały misji oficjalnej zagranicą szczególnie owocnej dla polskiego eksportu lub też w inny sposób szczególnie się przyczyniły do jego rozwoju.

Art. 7. Radcowie do spraw handlu zagranicznego mianowani są na lat 5. Po upływie tego okresu czasu mogą być mianowani ponownie.

Art. 8. Radcami do spraw handlu zagranicznego nie mogą być mianowane osoby:

1) nie posiadające pełni praw obywatelskich,
2) skazane za przestępstwo z chęci zysku,
3) niewypłacalne lub podlegające postępowaniu konkursowemu.

Art. 9. Tytuł radcy do spraw handlu zagranicznego tracą z mocy samego prawa:

1) osoby, które zostały skazane prawomocnie za przestępstwo lub na karę, z którymi połączona jest utrata urzędów publicznych;

2) osoby skazane prawomocnie za przestępstwo z chęci zysku;

3) szefowie, wspólnicy, dyrektorzy, kierownicy i inni przedstawiciele przedsiębiorstw, co do których otwarto postępowanie upadłościowe.

Minister Przemysłu i Handlu po porozumieniu się z Ministrem Spraw Zagranicznych może zwolnić radców, którzy:

1) nie pełnią już funkcji, które były podstawą do ich nominacji,

2) nadużyły tytułu radcy do spraw handlu zagranicznego w celach zarobkowych,

3) w ciągu co najmniej jednego roku nie wypełniały obowiązków, określonych niniejszym rozpo-

ządzeniem, i nie stosowały się do wskazówek, instrukcji i zleceń Ministra Przemysłu i Handlu w zakresie niniejszego rozporządzenia.

Art. 10. Radcowie do spraw handlu zagranicznego, osiadli zagranicą, podlegają w zakresie swej działalności polskim przedstawicielom dyplomatycznym i konsularnym.

Stosunek ten określi instrukcja, wydana przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Spraw Zagranicznych.

Art. 11. Radcom do spraw handlu zagranicznego, spełniającym swe funkcje przez lat dziesięć bez przerwy w sposób szczególnie dla rozwoju eksportu polskiego korzystny i wykazujący w swej działalności wydatną inicjatywę i gorliwość, może być nadany tytuł radców honorowych do spraw handlu zagranicznego Polski.

Tytuł radcy honorowego nadaje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, postawiony po porozumieniu się z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Tytuł ten jest dożywotny.

Art. 12. Radcowie honorowi pełnią rolę informatorów i doradców Ministra Przemysłu i Handlu w sprawach, dotyczących rozwoju przemysłu i handlu polskiego.

Art. 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*